



معماری معنا؛ وقتی مسئله کمبود اطلاعات نیست

بعضی بن‌بست‌های سازمانی نه از کمبود داده، بلکه از تکرار یک روایت واحد شکل می‌گیرند؛ همان جایی که همه به یک پاسخ می‌رسند و هیچ چیز واقعاً تغییر نمی‌کند.

«معماری معنا» تلاشی است برای کنار هم قرار دادن روایت‌های مستقل؛ روایت مشتری، فروشنده، مدیر، کارمند و حتی گذشته سازمان، تا از دل ارتباط میان آن‌ها، معنایی تازه و قابل اتکا شکل بگیرد.

در این نگاه، مسئله پیدا کردن «بهترین داستان» نیست؛ مسئله این است که بدانیم کدام روایت‌ها باید کنار هم قرار بگیرند تا چیزی دیده شود که پیش از آن دیده نمی‌شد. روایتی تازه درباره مدیریت، تصمیم‌گیری و عبور از بن‌بست‌های سازمانی.